

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چهل حدیث از حضرت زهرا علیها السلام

سرشناسه: دلیلی صالح، علی اصغر، ۱۳۵۷ -
 عنوان و نام پدیدآور: چهل حدیث از حضرت فاطمه علیها السلام، (مادر خلقت) / ترجمه و تدوین اداره
 امور فرهنگی معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی.
 شاعر علی اصغر دلیلی صالح.
 مشخصات نشر: مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۸۶
 مشخصات ظاهری: ۴۸ ص.
 فروست: انتشارات آستان قدس رضوی، ۸۷۱
 شابک: ۴ - ۱۰۴۴ - ۰۲ - ۹۶۴ - ۹۷۸
 وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا
 موضوع: فاطمه زهرا علیها السلام، ۴۸ قبل از هجرت، ۱۱.ق. - - احادیث - - شعر.
 موضوع: شعر فارسی - - قرن ۱۴.
 موضوع: اربعینات - - قرن ۱۴.
 شناسه افزوده: آستان قدس رضوی.
 شناسه افزوده: اداره امور فرهنگی.
 رده بندی کنگره: ۱۳۸۶ ۹۳ج / ۷۸ / ۸۰۴۴ PIR
 رده بندی دیویی: ۱/۶۲ فا ۸
 شماره کتابشناسی ملی: ۱۱۷۴۶۳۰

چهل حدیث از حضرت فاطمه علیها السلام (مادر خلقت)
 ترجمه و تدوین: اداره امور فرهنگی آستان قدس رضوی
 شاعر: علی اصغر دلیلی صالح - زینب مسرور
 مدیر هنری و طراح گرافیک: رضا باباجانی
 صفحه آرای: محمود بازدار
 نوبت چاپ: چهارم - ۱۳۹۰
 شمارگان: ۲۰۰۰
 ناشر: انتشارات قدس رضوی
 شابک: ۴ - ۱۰۴۴ - ۰۲ - ۹۶۴ - ۹۷۸
 چاپ: مؤسسه فرهنگی قدس
 نشانی تهیه کننده: مشهد، حرم مطهر، صحن جامع رضوی
 ضلع غربی اداره امور فرهنگی
 تلفن: ۰۵۱۱ - ۲۰۰۲۵۶۷
 صندوق پستی: ۳۵۱ - ۹۱۷۳۵
 حق چاپ محفوظ است.

- ۱ کلمه ی حسنی
- ۲ ارتباط با خدا
- ۳ جایگاه پاکی ها
- ۴ دلیل های روشن
- ۵ وارثان انبیاء
- ۶ حج
- ۷ امامت
- ۸ روزه
- ۹ صله ی رحم
- ۱۰ اطاعت از اهل بیت علیهم السلام
- ۱۱ صبر
- ۱۲ شرک
- ۱۳ وفای به نذر
- ۱۴ نیکی به پدر و مادر
- ۱۵ جهاد
- ۱۶ امر به معروف
- ۱۷ همسایه داری
- ۱۸ درخت جهنم
- ۱۹ درخت بهشت
- ۲۰ بندگی دانشمندان

لشکر ظلم	۲۱
فروتنی	۲۲
شیعه	۲۳
مرض بخل	۲۴
نیکوکار بردبار	۲۵
حیا	۲۶
بهترین های بهشت	۲۷
سعادت حقیقی	۲۸
همراهی و همدلی	۲۹
تربیت فرزند	۳۰
غدیر خم	۳۱
عبادت های خالصانه	۳۲
همسایه	۳۳
در خدمت حضرت حق	۳۴
مادر	۳۵
رضایت خداوند	۳۶
مَثَل امام	۳۷
خیر زنان	۳۸
پاداش خوش رویی	۳۹
اعتراف	۴۰

به نام خداوند مهرآفرین

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و خاندان پاکش علیهم السلام فرمانروایان اقالیم سخن اند، سخن در کام آسمانی آنان نرم تر از آب، در جان جویباران است. جوشش سخن از لبان گوهربار آنان، چونان جوشش نور از چشمه‌ی خورشید است. آنان بر خلاف دیگران، دانش را از منابع بشری و از لابلای کتاب‌ها در نیافته‌اند، بلکه شاهد علم را دست شاهد علیم علام، در کامشان ریخته است. علم آنان از مقوله‌ی علم حضوری است، نه از جنس علم حصولی. چیزی نزد آنان ناپیدا نیست تا با کاوش و جست‌وجو پیدایش کنند.

در زیارت جامعه‌ی کبیره در وصف اهل بیت علیهم السلام به توصیفاتی برمی‌خوریم که در خور فهم ما، عظمت اندیشه و دانش آنان را باز می‌نمایاند. توصیفاتی چونان: گنجینه داران علم، گنجوران دانش، نور و برهان الهی، نگاه داران راز الهی، خزانه داران علم خداوندی، ودیعه داران حکمت ربانی، زبان‌های وحی الهی، میراث داران نبوت و... از جمله توصیفاتی است که از آن بزرگان بی‌نظیر، ارائه شده است. تردیدی نیست که برای دست‌یابی به سرچشمه‌ی دانش و معدن حکمت، باید رو به درگاه آن بزرگان نهاد و گوهر علم و حکمت را در نزد آنان جست. و از این منظر، بازخوانی سخنان گهربار امامان هدایت، ضرورتی فرا زمانی است که در هر روزگار و زمانی می‌تواند فرزندان آن روزگاران را به اندیشه‌ی درست و مسیر حق، راهنمون سازد. و شاید به همین دلیل است که در روایات، تأکید فراوانی بر حفظ احادیث پیامبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت آن حضرت شده است و حفظ

و انتقال احادیث، ارجح و اهمیتی فراوان یافته و پاداش بهشت برای آن مقرر گردیده است.

روشن است که انتقال و حفظ احادیث معصومین علیهم السلام به معنای حفظ و اشاعه‌ی گوهرهای بی بدیلی از دانش و حکمت است که از معدن الهی آن استخراج شده و همواره همچون چراغی روشن، راه فرزندان آدم را نورافشان می‌کند.

مخاطبان ارجمند می‌دانند که حفظ چهل حدیث، مورد تأکید پیامبر اعظم اسلام صلی الله علیه و آله و توجه ویژه‌ی عالمان دین بوده است، به گونه‌ای که کتاب‌های اربعین حدیث، مجلدات قابل توجهی از آثار عالمان بزرگ دینی را به خود اختصاص داده و امام راحل قدس سره نیز با نگاشتن کتاب اربعین به این مهم اهتمام ورزیده اند.

اداره امور فرهنگی آستان قدس رضوی با توجه به این مهم بر آن شد که اربعینی از سخنان حضرت زهرا علیها السلام را در مجموعه‌ای کوچک، به پیشگاه دوستداران و پیروان آن حضرت، تقدیم کند تا مؤمنان از خورشید پر فروغ اندیشه‌ی آن حضرت، خوشه‌های نور بچینند و از فروغ عالم آرای آن، بهره ور گردند. و در ذیل احادیث، اشعاری با نگاه به سخنان آن حضرت آورده شده است. امید است که دوستداران آن حضرت ما را از پیشنهادها و انتقادهای خود بی بهره نگذارند.

آستان قدس

معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی

اداره امور فرهنگی

قَلَّتْ فَاطِمَةُ النَّبِيَّ:

... وَأَنَا الْكَلِمَةُ الْحُسْنَى

... و من، آن کلمه‌ی نیکوی خداوندم.

(الفضائل / ۸۰)

من فاطمه ام، واژه‌ی حسناى خداوند
از ماه نشان دارم و با آینه پیوند
من فاطمه ام، سرخ تر از خاطره‌ی سیب
من فاطمه ام، سبزتر از واژه‌ی لبخند

قُلْنَا فَلِمَلَهُ الْعِلْمُ:

... وَنَحْنُ وَسِيَلَتُهُ فِي خَلْقِهِ

... و ما وسیله ی ارتباط خدا با مخلوقاتیم.

(دلایل الامامہ / ۳۲)

سرشار نگاه آسمان کن ما را
از خود برهان و بی نشان کن ما را
ای واسطه ی فیض خداوند کریم
بر سفره ی دوست، میهمان کن ما را

قُلْتُ فَاظْمُرُ الْعَالَمَ:

... وَنَحْنُ خَاصَّتُهُ وَمَحَلُّ قُدْسِهِ

... وما یمیم برگزیدگان خدا و جایگاه پاکی ها.

(ارشاد شیخ مفید / ۱ / ۲۷۰)

ای محرم راز جمع افلاکی ها
چون سرو، رها ز مجمع خاکی ها
یک جرعه زلال آفتابم بیچشان
ای روح بلندِ قلّه‌ی پاکی ها

قُلْتُ فَلِمَ لَمْ يَأْتِ:

... وَنَحْنُ حُجَّتُهُ فِي غَيْبِهِ

... وما دلیل های روشن خداییم.

(ارشاد شیخ مفید / ۱ / ۲۷۰)

در ظلمت شب، دلیل راهم هستید
چون کوه، همیشه تکیه گاهم هستید
ای حجت های روشن خالق مهر
در تیرگی زمانه ما هم هستید

قُلْتُ فَطَمَّةُ النَّبِيِّ!

...وَنَحْنُ وَرَثَةُ أَنْبِيَائِهِ

...وما وارثان پیامبران الهی هستیم.

(ارشاد شیخ مفید / ۱ / ۲۷۰)

دریا صفتید و روح باران دارید
چون سبزه طراوت بهاران دارید
هستید شما وارث پیغامبران
در سینه همیشه نور قرآن دارید

قُلْنَا فَلِحِمْزٍ الْقَلْبِ:

جَعَلَ اللَّهُ الْحَجَّ تَشْيِيدًا لِلدِّينِ

خداوند، حج را برای استواری و تحکیم دین قرار داد.

(بحارلانواری/۲۹/۲۲۳)

تا چشمه‌ی عشق، جاری دین گردد
دل‌های همه، بهاری دین گردد
واجب شده حج به امر یکتای بزرگ
تا مایه‌ی استواری دین گردد

قُلْتُ فِطْمَةُ النَّبِيِّ:

جَعَلَ اللَّهُ إِمَامَتَنَا أَمَانًا مِّنَ الْفُرْقَةِ

خداوند متعال امامت ما را برای ایمنی از تفرقه قرار داد.

(بحار الانوار / ۲۹ / ۲۲۳)

آرام شود تا دل خلق نگران
تا گم نکنیم راه؛ حیّ سبحان
در جامعه ایجاد امامت فرمود
تا تفرقه آتش نزند هستی مان

قُلْتُ فَلِمَ لَمْ يَلْعَلْ!

جَعَلَ اللَّهُ الصَّيَامَ تَثْبِيثًا لِلْإِخْلَاصِ

خداوند، روزه را برای پابرجایی اخلاص واجب نمود.

(بحار الانوار/ ۲۹/ ۲۲۳)

تا پاک تر از نگاه مهتاب شویم
چون آینه، بی ریاتر از آب شویم
روزی ده خلق، روزه واجب فرمود
تا ناب تر از گوهر نایاب شویم

قُلْتُ فُطِمَةُ لِلَّهِ:

جَعَلَ اللَّهُ صَلَاتِ الْأَرْحَامِ مَنَسَةً لِلْعُمْرِ وَمَنْمَةً لِلْعَدَدِ

خداوند، رسیدگی به خویشان را برای طول عمر و باعث
فزونی در خویشان قرار داد.

(بحار الانوار/ ۲۹/ ۲۲۳)

چونان که ادب به آبرو افزایش
اخلاص، به قدر هر نکو افزایش
اهل صله‌ی رحم اگر بود کسی
فرمود: خدا بر اهل او افزایش

قُلْتُ فَلِمَ لِقَالِهِ:

جَعَلَ اللَّهُ طَاعَتَنَا نِظْمًا لِلْمِلَّةِ

خداوند، اطاعت از ما- اهل بیت (علیهم السلام) - را برای ایجاد نظم و همبستگی
در مردم قرار داد.

(بحار الانوار / ۲۹ / ۲۲۳)

خواهی ز گسستگی رهایی یابی
یا جلوه‌ای از نور خدایی یابی
فرمان بیر از اوامر حضرت دوست
تا راه به اوج کبریایی یابی

قُلْتُ فَلَمَّهٗ لِلَّهِ:

جَعَلَ اللَّهُ الصَّبْرَ مَعُونَةً عَلَيَّ اسْتِجَابَ الْأَجْرِ

خداوند، صبر را وسیله‌ی استحقاق و شایستگی پاداش قرار داد.

(بحار الانوار/ ۲۹/ ۲۲۳)

گر پنجره‌ی نگاه تو غم دارد
صدها گره بزرگ و مبهم دارد
با صبر برآن، رسی به پاداشی نیک
کاین راه، هزار پیچ و صد خم دارد

قُلْتُمْ فَلِحَمَدِ اللَّهِ!

حَرَمَ اللَّهُ الشُّرْكََ إِخْلَاصًا لِلَّهِ بِالرُّبُوبِيَّةِ

خداوند، شرک را به منظور اخلاص در بندگی حرام نمود.

(بحار الانوار/ ۲۹/ ۲۲۳)

تا دور شود هر عمل از شیوه‌ی بد
اعمال همه، خالص و زیبا گردد
دانای توانای عزیز یکتا
برقامت شرک، مهر « باطل شد » زد

قُلْتُ فَاظْمَنُ بِاللَّيْلِ:

جَعَلَ اللَّهُ الْوَفَاءَ بِالنَّذْرِ تَعْرِيفًا لِلْمَغْفِرَةِ

خداوند، وفای به نذر را برای رسیدن به مغفرت و آمرزش خویش قرار داد.

(بحار الانوار/ ۲۹/ ۲۲۳)

ای آنکه به دل امید رحمت داری
از حق طلب رحم و عنایت داری
در راه وفا به نذر خود سخت بکوش
گر میل رسیدن به سعادت داری

قُلْتُ فَلِمَ يَا عَلِيٌّ!

جَعَلَ اللَّهُ الْبِرَّ وَالْوَالِدِينَ وَقِيَّةً مِنَ السَّخَطِ

خداوند، نیکی به پدر و مادر را سبب امان از خشم خود قرار داد.

(بحار الانوار/ ۲۹/ ۲۲۳)

خواهی برهی زخشم ایزد، ای دوست
چون برگ، گناه تو بریزد، ای دوست
نیکی به پدر- مادر خود کن بسیار
از کار بدت لطف نخیزد، ای دوست

قُلْتُ فَاظْمُرُ الْعِلْمَ:

جَعَلَ اللَّهُ الْجِهَادَ عِزًّا لِلْإِسْلَامِ

خداوند، جهاد را مایه‌ی عزت و شکوه اسلام قرار داد.

(بحار الانوار/ ۲۹/ ۲۲۳)

چون سرو، همیشه آسمان همّت باش
هم قامت آسمان پر شوکت باش
وقتی که جهاد، عزّت اسلام است
جهدی کن و هم‌کاب این عزت باش

قُلْنَا فَلِمَ عَلِمْتَ!

جَعَلَ اللَّهُ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ مَصْلَحَةً لِلْعَالَمَاتِ

خداوند، امر به معروف را برای حفظ مصالح عمومی جامعه قرار داد.

(بحار الانوار/ ۲۹/ ۲۲۳)

هر جامعه‌ای که اهل تقوی گردد
سرشار شکوفه و شکوفا گردد
یک قطره نکویی اگر آنجا افتد
با امر به معروف، چو دریا گردد

قُلْتُ فاطمةُ العِزَّةُ!

لَيْسَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ مَنْ لَمْ يَأْمَنْ جَارَهُ بَوَائِقَهُ

از مومنین نیست کسی که همسایه اش از شر و آزار او در امان نباشد.

(دلائل الامامه / ۱)

حیف است طریق عشق را سد باشی
در روشنی آب، مردّد باشی
در سایه‌ی سبز زندگانی، ای دوست!
همسایه چو با کسی شدی، بد باشی

قُلْتُ فَطَمَسَهُ الْعُلَمَاءُ:

إِيَّاكَ وَالبُّخْلَ فَإِنَّهُ شَجَرَةٌ فِي النَّارِ وَ
أَغْصَانُهَا فِي الدُّنْيَا فَمَنْ تَعَلَّقَ بِغُصْنٍ
مِنْ أَغْصَانِهَا ادْخَلَهُ النَّارَ

از بخل دوری کن، زیرا بخل درختی است در جهنم که شاخه هایش در دنیا می باشد و هر کس به آن شاخه ها بیاویزد، داخل در جهنم می شود.

(دلایل الامامه / ۴)

آن شاخه که بی میوه قدی خم دارد
بخل است که ریشه در جهنم دارد
هر کس که از آن شاخه بیاویزد سخت
- شک نیست - زمین خوردن محکم دارد

قُلْتُ فَلِمَ الْعَلَاءُ!

السَّخَاءُ شَجَرَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَأَغْصَانُهَا
فِي الدُّنْيَا فَمَنْ تَعَلَّقَ بِغُصْنٍ مِنْ
أَغْصَانِهَا ادْخَلَهُ الْجَنَّةَ

سَخاوت، درختی است در بهشت که شاخه هایش در دنیا گسترده است و هر کس شاخه ای از آن را بگیرد داخل بهشت می شود.

(دلائل الامامه / ۴)

ای دوست! سَخاوت آسمان پیوند است
این، شاخه‌ی سبز باغ بی مانند است
چید آنکه از این شاخه گلی - بی تردید -
در هر دو سرا، عزیز و عزتمند است

قُلْتُ فَلِمَ لَمْ يَلْمَهُ:

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ

همانا از بندگان خدا، تنها دانشمندان از خدا می‌هراسند.

(بحار الانوار/ ۲/ ۴۵)

زنهار! به جمع جهل، ملحق نشوی
گستاخ، در امر حضرت حق نشوی
با روشنی علم، ره صبح بجوی
تا همدم تاریکی مطلق نشوی

قُلْتُ فَلِمَ لِلَّهِ!

مَا اتَّقَى جُنْدَانِ ظَالِمَانِ إِلَّا تَخَلَّى اللَّهُ عَنْهُمَا

دو لشکر ظلم، با هم برخورد نمی کنند مگر اینکه خداوند،
آن‌ها را به خودشان وا می گذارد.

(کشف الغمه / ۲ / ۵۸۱)

در لشکر ظلم، مرد حق باور نیست
چون جامعه‌ای که « نهی از منکر » نیست
وقتی که به هم دو لشکر ظلم رسند
دستی به عنایت از سوی داور نیست

قُلْنَا فَلِمَ لَمْ تَلْمِ:

خِيَارُكُمْ إِلَيْنُكُمْ مُنَاكِبَةً

بهترین شما کسانی هستند که با تواضع، دیگران را یاری می کنند.

(دلایل الامامه / ۷)

پرهیز کن از غرور، از « من » بودن
از سنگ شدن، شبیه آهن بودن
خواهی که به بام رستگاری برسی
شرط است چو خورشید، فروتن بودن

قُلْتُ فَلِمَ لِلَّهِ:

إِنْ كُنْتَ تَعْمَلُ بِمَا أَمَرْنَاكَ وَتَنْتَهِي عَمَّا
زَجَرْنَاكَ عَنْهُ فَأَنْتَ مِنْ شِيعَتِنَا وَإِلَّا فَلَا

اگر به آنچه شما را امر نمودیم عمل می‌کنی و از آنچه شما را
برحذر داشته ایم دوری می‌کنی از شیعیان ما هستی و گرنه هرگز.

(بحار الأنوار/ ۶۵/ ۱۵۶)

با هر چه نکویی ست، نکو باید شد
سرشار زلال آبرو باید شد
می خواهی اگر شیعه ی مولا باشی
فرمانبر امر و نهی او باید شد

قُلْتُ فَلِمَ لَللَّهِ!

إِيَّاكَ وَالْبُخْلَ فَإِنَّهُ عَاهَةٌ لَأَتَكُونُ

فِي كَرِيمٍ

از بخل دور باش، زیرا بخل مرضی است که در شخص کریم
وجود ندارد.

(دلایل الامامه / ۴)

بخل از قطرات سبز باران دور است
فریاد کویری از بهاران دور است
بخشنده تر از بهار باید بودن
بیماری بخل، از کریمان دور است

فَلَا تَكُنْ فِطْمَةً لِلنَّاسِ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْخَيْرَ الْحَلِيمَ الْمُتَعَفِّفَ

همانا خداوند، نیکوکارِ بر دبارِ با عفت را دوست می دارد.

(دلائل الامامه / ۱)

در جاده ی رنج، ناشکیبی نکنی
با خوابِ سراب، خود فریبی نکنی
از دامنِ پاکدامنی خوشه بچین
تا خویش، دچار بی نصیبی نکنی

قُلْتُ فَحَيِّمُوا لِلْعَالَمِ:

إِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ

همانا حیا از ایمان است و نتیجه‌ی ایمان، بهشت می‌باشد.

(کافی/۲/۱۰۶)

در دست سپیده، برکاتی دگر است
پیغام سحر را، کلماتی دگر است
ای آنکه امید زندگانی داری
در روشنی حیا، حیاتی دگر است

قَالَ فَطَمَهُ النَّبِيُّ:

شِيعَتَنَا مِنْ خَيْرِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

شیعیان ما از بهترین افراد اهل بهشتند.

(بحار الأنوار / ۶۵ / ۱۵۶)

در دامن روشنی، کیوتر باشد
در ظلمت روزگار، اختر باشد
در باغ بهشت، شیعه‌ی آل علی
چون سروسهی از همگان سر باشد

قُلْتُ فَلِمَ لَمْ يَلِدْ:

إِنَّ حَقَّ السَّعِيدِ مَنْ أَحَبَّ عَلِيًّا فِي حَيَاتِهِ وَبَعْدَ مَوْتِهِ

همانا خوشبخت واقعی کسی است که علی را چه در زمان
حیاتش و چه پس از وفاتش دوست بدارد.

(بحار الانوار/ ۲۷/ ۷۴)

در دفتر روشنایی و برگ سحر
نقل است چنین ز دختر پیغمبر:
آنان که حقیقتاً سعادت‌مندند
دارند به دل مدام، حبّ حیدر

قُلْتُ فَلِمَ لِلَّهِ!

رُوحِ لِرُوحِكَ الْفِدَاءُ وَ نَفْسِ لِنَفْسِكَ
الْوِقَاءِ يَا اَبَالَحَسَنِ! اِنْ كُنْتَ فِي خَيْرٍ كُنْتُ
مَعَكَ وَاِنْ كُنْتَ فِي شَرٍّ كُنْتُ مَعَكَ

جانم فدای تو و جان و روح من سپر بلاهای جان تو یا ابالحسن!-
همواره با تو خواهم بود- اگر تو در خیر و نیکی به سر ببری با تو خواهم
زیست و اگر در سختی ها و بلاها گرفتار شدی باز هم با تو خواهم بود.

(کوکب الدرّی / ۱ / ۱۹۶)

گردم به فدای حضرتت یا مولا
ای روشن از انوار تو تاریکی ها
در نیک و بد زمانه همراه توأم
هرگز نشوم از تو و عشق تو جدا

قُلْتُ فَلِمَ يَا عَلِيٌّ!

أَدْنِي مَا تَكُونُ مِنْ رِيَّهَا أَنْ تَلْزِمَ قَعْرَ بَيْتِهَا

آن لحظه ای که زن در خانه خود می ماند - و به امور تربیت فرزند می پردازد - به خدا نزدیک تر است.

(بحار الانوار / ۴۳ / ۹۲)

آن گاه که زن جامه ی تقوی پوشد
در تربیت صحیح طفلش کوشد
در سایه ی قرب خالق بی همتاست
از خانه ی او چشمه ی هستی جوشد

قُلْتُ فَلِمَ لِلَّهِ!

فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِأَحَدٍ بَعْدَ غَدِيرِ خُمٍ
مِنْ حُجَّةٍ وَلا عُذْرٍ

بعد از غدیر خم، خداوند برای هیچ کس عذر و بهانه‌ای باقی نگذاشته است.

(دلایل الامامه / ۳۷)

بعد از غدیر، آینه معنا گرفته است
آری؛ دوباره فصل نوی پا گرفته است
دیگر نمانده جای دلیل و بهانه‌ای
عشق علی ست؛ در دل ما جا گرفته است

قُلْتُ فَطَمَّءُ الْعَالَمَ:

مَنْ أَصْعَدَ إِلَى اللَّهِ خَالِصَ عِبَادَتِهِ أَهْبَطَ
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ أَفْضَلَ مَصْلَحَتِهِ

کسی که عبادت های خالصانه‌ی خود را به سوی خدا فرستد،
پروردگار بزرگ، برترین مصلحت او را به سویش فرو خواهد فرستاد.

(بحار الانوار / ۶۷ / ۲۴۹)

در خانه‌ی دل یاد خدا جاری ساز
جان و دل خود، به سوی حق ده پرواز
خواهی برسد عاقبت نیک ای دوست
خالص شو و عاشقانه کن راز و نیاز

فَلَمَّا فَطَمَهَا لِلْأَبْلِ:

الْجَارُ ثُمَّ الدَّارُ

اول همسایه بعد اهل خانه.

(وسائل الشیعة / ۷ / ۱۱۲)

ای شمع وجود عشق را پروانه
با بخشش و ایثار مشو بیگانه
همسایه به اهل خانه اولی بشمار
تا نور شود تیرگی کاشانه

قُلْنَا فَلِمَلَهُ الْعِلْمُ!

شَغَلَنِي عَنْ مَسْأَلَتِهِ لَذَّةُ خِدْمَتِهِ

لذتی که از خدمت حضرت حق می برم، مرا از هر خواهشی باز داشته است.

(ریاحین الشريعة / ۱ / ۱۰۵)

شادم به لقای روی او هر نفسی
جز او نبود برای من دادرسی
شوقی که برای خدمت حق دارم
بسته است به روی من در هر هوسی

قُلْتُ فاطمةُ الغالية:

الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأُمَّهَاتِ

بهشت، زیر پای مادران است.

(مستدرک/۱۵/۱۸۰)

آئینه‌ای از صفات داور باشد
سرچشمه‌ای از حیات کوثر باشد
در خدمت او باش که فرمود: بهشت
در زیر قدوم پاک مادر باشد

قُلْتُ فَلِمَ لَللَّهِ!

رَضِيْتُ بِمَا رَضِيَ اللَّهُ لِي وَرَسُولُهُ

خشنودم به آنچه که خدا و پیامبر او برای من رضایت دادند.

(مناقب ابن شهر آشوب/۳/۳۵۱)

از دست مده آنچه خدایت داده است
یا معرفتی که مصطفایت داده است
مردان خدا همیشه راضی هستند
بر آنچه خدا بدان رضایت داده است

قُلْتُ فَلِمَ لِلْعَلَاءِ:

مَثَلُ الْإِمَامِ مَثَلُ الْكِعْبَةِ إِذْ تُؤْتَى وَلَا تَأْتِي

مَثَلِ امام، مانند کعبه است. مردم باید در اطراف آن طواف کنند
نه آن که دور مردم طواف نماید.

(بحار الانوار/۳۶/۳۵۳)

نور است امام، کعبه‌ی امید است
تابان و فروزنده تر از خورشید است
اندر دل شیعه مهر او کم نشود
چون گرد مدار لطف او چرخید است

قُلْتُ فَاطِمَةُ الْعَلِيَّةُ:

خَيْرٌ لِلنِّسَاءِ أَنْ لَيَرَيْنَ الرِّجَالَ وَلَا يَرَاهُنَّ
الرِّجَالَ

آنچه برای زنان نیکوست این است که- بدون ضرورت- مردان
نامحرم را نبینند ، و نامحرمان نیز آن ها را ننگرند .

(بحار الانوار / ۴۳ / ۵۴)

گر زن به حجاب خویش مستور شود
از دیده‌ی آلوده و بد دور شود
نیکوست برای زن که الگو گیرد
از فاطمه، تا شاخه‌ای از نور شود

قُلْتُ فَلِمَ لِلَّهِ:

بِشْرَفِي وَجَاءِ الْمُؤْمِنِ يُوجِبُ لِصَاحِبِهِ الْجَنَّةَ

پاداش خوش رویی در برابر مومن، بهشت است.

(بحارلانواری/۷۲/۴۰۱)

آن کس که گشاده رو و خوش رفتار است
دل خوش نه به این جهان بی مقدار است
در باغ بهشت می دهندش مأوا
سرخوش به لقای حضرت دادار است

قُلْتُ فُلِحِمَّةٌ لِلْعَلَاءِ:

لَا زِلْتُ مُقِرَّةً لَكَ مَا عِشْتُ

تا زنده ام، همواره به ارزش های امام علی علیه السلام معترف خواهم بود.

(بحارلانواری/۴۳/۳۸)

فرموده چنین گوهر هستی زهرا:
سوگند به آنکه داده هستی ما را
بر ارزش والای علی معترفم
هرگز نکشم دست ز راه مولا